

Namaz Kötülüklerden Nasıl Korur?

اتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ
الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ
عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنَّ نَهْرًا
بِيَابِ أَحَدِكُمْ، يَغْتَسِلُ فِيهِ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسًا، مَا تَقُولُ ذَلِكَ يُبْقِي مِنْ
دَرَنِهِ قَالُوا لَا يُبْقِي مِنْ دَرَنِهِ شَيْئًا. قَالَ: فَذَلِكَ مِثْلُ الصَّلَوَاتِ
الْخَمْسِ، يَمْحُو اللَّهُ بِهَا الْخَطَايَا

Değerli Müslümanlar!

Allah (c.c.) mealen; **“(Resulüm!) Sana vahyedilen kitabı oku ve namazı kıl. Muhakkak ki namaz, hayâsızlıktan ve kötülükten alıkoyar. Allah’ı anmak elbette (ibadetlerin) en büyüğüdür. Allah yaptıklarımızı bilir.”**¹ buyurarak namazın kötülükten koruduğunu bildirmektedir. Başka bir ifade ile namaz maddi ve manevi pisliklerden arınmaktır. Namaz, günde beş kez bedeni temizlerken, kalpleri de kötülük kirinden uzak tutan, suyundan iyiliğin, erdemin, güzel ahlakın aktığı tertemiz bir pınardır. Efendimiz (s.a.v.) bir gün ashabıyla sohbet ederken onlara, **“Birinizin kapısının önünden bir nehir aksa ve o, günde beş defa bu nehirde yıkansa vücudunda kir kalır mı?”** diye sorunca ashap, **“Kalmaz, yâ Resûlallah.”** diye cevap vermiştir. Bunun üzerine Kutlu Nebi (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: **“İşte bilinç ve şuurla eda edilen beş vakit namaz da bunun gibidir. Kılan bu namazlarla Allah günahları yok eder.”**²

Kıymetli Kardeşlerim!

Namaz dinin temeli ve insanın Allah’a karşı duruşunun dışı yansımasıdır. Mümin kişi, eli kolu bağlı bir vaziyette Allah’ın önünde el pençe divan durmaktan, rükû ve secde yapmaktan zevk alır. İşte bunun adı huşudur. Bu hâliyle kılan bir namazın kişinin kendine ve çevresine birçok faydası olur. Çünkü insan bu hâlet-i ruhiye ile namaz kıldığı zaman kötülük işlemeyeceği gibi, toplumu da rahatsız etmeyecektir. Çünkü namaz bedensel olduğu kadar duygusal ve zihinsel bir temizliktir. Ondan dolayıdır ki namazı

aksatmayan kimse kötülüklerden ve çirkinliklerden uzak kılar.

Namazla eğitilen ve terbiye edilen insan, sorumluluğunun bilinciyle yaşar. Kendini her türlü yasaktan korumaya çalışırken ailesine ve topluma, hatta cansız varlıklara karşı bilinçli hareket eder, düzgün bir insan oluşunu onlara da yansıtır. Namaz kılıp da bu hususlarda duyarlılık göstermeyenlere Yüce Allah Mâûn suresinde şöyle hitap etmektedir: **“İşte o, yetimi itip kakar, yoksulu doyurmaya teşvik etmez. Yazıklar olsun o namaz kılanlara ki, onlar namazlarını ciddiye almazlar. Onlar gösteriş yapanlardır, hayra da mani olurlar.”**³

Bu anlamıyla baktığımızda, namazın topluma yansımaları olmadığı zaman o namaz ruhsuz, düşüncesiz kılındığından, amacının dışında olmuş oluyor. Sadece gösteriye dönüşmüş namaz dolayısıyla yukarıdaki okumuş olduğum surede zikredildiği üzere, kul kınanmış olmaktadır.

Yine Hûd suresindeki, **“Ey Şuayb dediler. Atalarımızın taptıklarını terk etmemizi veya mallarımızda dilediğimizi yapmamızı sana namazın mı emrediyor?”**⁴ ayetinde ifade edildiği gibi, namazın insanı şirke düşürecek hâl ve hareketin önüne geçmek için bir fırsat ve ticaretteki ahlaksızlığın, yani yolsuzluk ve savurganlık gibi toplumu ilgilendiren bir günahın engelleyicisi olarak görülmesi dikkat çekicidir.

Muhterem Müminler!

Bu nedenle huşu ile kıldığımız namazların bizleri kötülüklerden alıkoyması, etkisinin kendimize ve çevremize karşı yansımaları gerekir. Eğer hem namaz kılıyor hem de kötülükleri işleyebiliyorsak ve diğer insanlara **“Hem namaz kılıyor hem de şu hataları nasıl yapıyor?”** dedirtebiliyorsak, eda ettiğimiz namazları gözden geçirmek zorundayız. O zaman, namazı hakkıyla kılmamışız demektir. Ve böylesi bir namaz belki bizi vebalden de kurtarmayacaktır. Ondan dolayı namazlarımızı ihlasla ve ruhuna uygun kılmaya çalışalım.

¹ Ankebût suresi, 29:45

² Muslim, Mesâcid, 283

³ Mâûn suresi, 107:2-7

⁴ Hûd suresi, 11:87